

Kohtuasi C-353/24

Eelotsusetaotlus

Saabumise kuupäev:

15. mai 2024

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administratīvā rajona tiesa (rajooni halduskohus, Lāti)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

13. mai 2024

Kaebajad:

SIA EUROPARK LATVIA

SKIDATA GmbH

Vastustaja:

Valsts ieņēmumu dienests (maksuhaldur, Lāti)

Menetluses osalesid:

SIA 19 points

SIA Ernst & Young Baltic

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

(rajooni halduskohus, Riia kohtumaja, Lāti)

KOHTUMÄÄRUS

Riia, 13. mai 2024

[...] [kohtu koosseis],

vaatas kaebaja SIA EUROPARK LATVIA esindajate, kaebaja [...] SKIDATA GmbH esindaja ning Lāti Vabariigi nimel tegutseva asutuse Valsts ieņēmumu

dienesti (maksuhaldur, Läti) esindajate, menetlusosalise SIA 19 points esindaja ja nõuetele vastavuse kontrollasutuse SIA Ernst & Young Baltic esindajate juuresolekul

kohtuistungil läbi haldusasja, mis algatati SIA EUROPARK LATVIA ja Austria äriühingu SKIDATA GmbH esitatud kaebuste põhjal, milles paluti tühistada maksuhalduri 2. septembri 2022. aasta otsus.

Põhikohtuasja vaidluse ese ja asjaolud

- 1 Kaebaja SIA EUROPARK LATVIA on Lätis registreeritud äriühing, kes osutab parkla- või garaažiteenuseid.

Kaebaja SKIDATA GmbH on Austrias asutatud äriühing, kes toodab Austrias automaatmakseseadmeid ja impordib nimetatud seadmeid (tütarettevõtjate või muude edasimüüjate kaudu) 27 Euroopa Liidu liikmesriiki, sealhulgas Lätti.

Kaebaja SIA EUROPARK LATVIA ostis 30. juunil ja 27. novembril 2015 kaaskaebaja SKIDATA GmbH ühe edasimüüja käest SKIDATA GmbH toodetud automaatmakseseadmed koos paigalduse ja projektijuhtimisega. 8. oktoobrist 2015 kuni 30. detsembrini 2015 registreeriti maksuhalduri ühtses andmebaasis (register) kaubandusseadmetena kaheksa äriühingult SKIDATA PARKING.LOGIC ostetud seadet (edaspidi „kaubandusseadmed“).

- 2 SIA Ernst & Young Baltic tegutses kassaaparaatide, hübriidkassade, kassasüsteemide, spetsiaalsete seadmete ja vahendite nõuetele vastavuse kontrollasutusena (edaspidi „nõuetele vastavuse kontrollasutus“), kusjuures selle kontrolli käigus testitakse kassaaparaate, hübriidkassasid, kassasüsteeme, spetsiaalseid seadmeid ja vahendeid, neis tehtud muudatusi ja nende tarkvaraversioone tagamaks, et need on kooskõlas maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavate tehniliste nõuetega; SIA Ernst & Young Baltic teavitas maksuhaldurit kirjalikult, et keeldub kassasüsteemi SKIDATA PARKING.LOGIC V29.00 kohta väljastamast deklaratsiooni, et nimetatud seade vastab maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavate tehnilistele nõuetele (edaspidi „vastavusdeklaratsioon“), kuna kaubandusseadmete hooldusteenuste pakkuja – ettevõtja, kes kantakse enne tegevusega alustamist maksuhalduri ühtesse andmebaasi (register) – SIA 19 points ei olnud esitanud ministrite nõukogu 11. veebruari 2014. aasta määruse nr 96 (Ministru kabineta 2014. gada 11. februara noteikumi Nr. 96) (edaspidi „kasutamise määrus“) punkti 121.⁴ lõikes 4 nõutud andmeid, nimelt registreeritud kaubandusseadmete tarkvara lähte- ja täitmiskoodi.
- 3 Maksuhalduri 2. septembri 2022. aasta otsusega, mis oli nimetatud asutuses toimunud haldusmenetluse lõplik otsus, jäeti kaubandusseadmed nimetatud ameti ühtsesse andmebaasi (register) kandmata, sest tehtud ei olnud vastavuskontrolli, mille tulemusena oleks väljastatud vastavusdeklaratsioon, mis kinnitaks vastavust

maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavate tehnilistele nõuetele.

Otsuses on muu hulgas märgitud, et kasutamise määruse punkti 121.⁴ lõikes 4 sisalduvat nõuet ei tohiks käsitada tehnilise nõudena ning et Euroopa Komisjonile ei olnud vaja sellest teatada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivile (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord (edaspidi „direktiiv 2015/1535“). Nimetatud otsuse kohaselt on elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavad tehnilised nõuded esitatud ministrite nõukogu 11. veebruari 2014. aasta määruses nr 95 „Määrus, mis käsitleb maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavaid tehnilisi nõudeid“ (ministru kabineta 2014. gada 11. februāra noteikumi Nr. 95 „Noteikumi par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām“), millest on Euroopa Komisjoni ja liikmesriike teavitatud.

- 4 Kaebajad SIA EUROPARK LATVIA ja Austrias registreeritud äriühing SKIDATA GmbH on esitanud Administratīvā rajona tiesale (rajooni halduskohus, Lāti) kaebuse, milles paluvad maksuhalduri otsuse tühistada.

Kaebajad kinnitavad oma kaebustes muu hulgas, et kaubandusseadmete registreerimise hetkel ei olnud õigusnormides sätestatud, et seadmeid, sealhulgas kaubandusseadmeid, kasutataval maksukohustuslastel on kohustus esitada registreeritud tarkvara lähte- ja täitmiskood ning fiskaalmälu moodul. Selline kohustus kehtestati hiljem kasutamise määrusega. Kaebajad väidavad, et tegemist on tehnilise nõudega, millest tuli teavitada Euroopa Komisjoni vastavalt [...] direktiivile [...] 2015/1535 [...]. Kaebajate hinnangul ei võetud asjaomast sätet vastu asjakohast menetlust järgides ja see ei ole kohaldatav, sest asjaomasest nõudest ei teatatud.

Kaebajad märgivad, et tarkvara kasutusõiguste omandamise protsessi käigus saab seadmete kasutaja tavaliselt juurdepääsu täitmiskoodile (selle kasutusõiguse), kuna see on vajalik arvutis tarkvara funktsioonide täitmiseks, aga kasutaja ei saa õigust nimetatud koodi muuta ega edasi levitada. Lähtekood on SKIDATA GmbH kui kaubandusseadmete tootja ärisaladus ning SIA EUROPARK LATVIA kui kaubandusseadmete kasutaja ei saa registreeritud tarkvara lähtekoodi seaduslikult ja sõltumatult omandada ja levitada (esitada), välja arvatud juhul, kui kaubandusseadmete tootja on sellega nõus.

Nõuetele vastavuse kontrollasutusele kaubandusseadme registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamiseks peab seadmete tootja andma lähtekoodi nimetatud seadmete hooldusteenuste pakkujale, kes esitab selle omakorda nõuetele vastavuse kontrollasutusele, kes säilitab seda, et hooldusteenuste pakkuja saaks esitada registreeritud tarkvara lähtekoodi 24 tunni jooksul maksuhaldurile, kui seda palutakse vastavalt kasutamise määruse punkti 129.⁴ lõikele 6.

Kaebajad leiavad, et eeltoodu piirab ebaoproportsionaalselt kaubandusseadmete tootja intellektuaalomandi õigusi (üht nendest õigustest) ja ärisaladuse õigusi seoses kaubandusseadmete tarkvara lähtekoodiga.

Õiguslik raamistik

Euroopa Liidu õigus

5 Euroopa Liidu toimimise leping

„Artikkel 34. Keelatakse liikmesriikidevahelised koguselised impordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed.

Artikkel 35. Keelatakse liikmesriikidevahelised koguselised ekspordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed.

Artikkel 36. Artiklite 34 ja 35 sätted ei välista ekspordi, impordi või transiitkaupade suhtes kehtestatud keelde või piiranguid, kui need on õigustatud kõlbluse, avaliku korra või avaliku julgeoleku seisukohalt; inimeste, loomade või taimede elu ja tervise kaitsmiseks; kunstilise, ajaloolise ja arheoloogilise väärtusega rahvusliku rikkuse või tööstus- ja kaubandusomandi kaitsmiseks. Sellised keelud või piirangud ei kujuta endast siiski suvalise diskrimineerimise vahendit või liikmesriikidevahelise kaubanduse varjatud piiramist.“

6 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/48/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord) (edaspidi „direktiiv 98/34“).

Artikli 1 punkt 1: toode - iga tööstuslikult valmistatud toode ja põllumajandustoode, ka kalatoode;

Artikli 1 punkt 3: tehniline spetsifikatsioon - dokumendis sisalduv spetsifikatsioon, millega nähakse ette toote nõutavad omadused, nagu kvaliteet, kasutusotstarve, ohutus või mõõtmed, sealhulgas nõuded toote müüginimetuse, terminite, tunnuste, kontrollimise ja kontrollimeetodite, pakendamise, märgistamise või etikettimise ning vastavushindamismenetluse kohta.

Artikli 1 punkt 4: muud nõuded - nõuded, mis ei ole tehniline spetsifikatsioon ja mis esitatakse tootele eelkõige tarbijate või keskkonna kaitsmise eesmärgil ning mis mõjutavad tema elutsüklit pärast turuleviimist, nagu kasutamise, ringlussevõtu, taaskasutamise või kõrvaldamise tingimused, kui need võivad oluliselt mõjutada toote koostist, olemust või turustamist;

Artikli 1 punkt 11: tehnilised eeskirjad – tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel, teenuste pakkumisel, teenusepakkuja asutamisel või

teenuste kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 10.

Artikkel 7. Liikmesriigid teavitavad artikli 8 lõike 1 alusel komisjoni kõigist standardiorganitele esitatud taotlustest koostada tehniline spetsifikatsioon või konkreetse toote standard, et neid tooteid käsitleva tehnilise eeskirja jõustamiseks koostada tehnilise eeskirja eelnõu, ning esitavad nende jõustamise põhjused.

Artikli 8 lõige 1: Piiramata artikli 10 kohaldamist, edastavad liikmesriigid viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest vastava standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.

- 7 Direktiiv 2015/1535, millega asendatakse ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 98/34:

Artikli 1 lõike 1 punkt c: tehniline spetsifikatsioon - dokumendis sisalduv spetsifikatsioon, millega nähakse ette toote nõutavad omadused, nagu kvaliteet, kasutusotstarve, ohutus või mõõtmed, sealhulgas nõuded toote müüginimetuse, terminite, tunnuste, kontrollimise ja kontrollimeetodite, pakendamise, märgistamise või etikettimise ning vastavushindamismenetluse kohta.

Artikli 1 lõike 1 punkt f: „tehnilised eeskirjad“ - tehnilised spetsifikatsioonid ja muud nõuded või teenuseid puudutavad eeskirjad, sealhulgas vastavad haldusnormid, mille järgimine turustamisel, teenuste pakkumisel, teenusepakkuja asutamisel või teenuste kasutamisel liikmesriigis või selle põhiosas on *de jure* või *de facto* kohustuslik, samuti liikmesriikide õigus- ja haldusnormid, mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise, kasutamise või keelavad teenuste pakkumise või kasutamise või teenusepakkuja asutamise, välja arvatud need normid, mis on sätestatud artiklis 7.

Artikli 1 lõike 1 punkt g: „tehniliste eeskirjade eelnõu“ – tehnilise spetsifikatsiooni, muu nõude või teenuseid puudutava eeskirja tekst, sealhulgas haldusnormid, mis on koostatud eesmärgiga need tehniliste eeskirjadena jõustada või lõpuks jõustada lasta, ja mis on ettevalmistusetapis, kus saab veel teha olulisi muudatusi.

Artikli 5 [lõige 1] [...]: Piiramata artikli 7 kohaldamist, edastavad liikmesriigid viivitamata komisjonile kõik tehniliste eeskirjade eelnõud, välja arvatud siis, kui tegemist on rahvusvahelise või Euroopa standardi täieliku teksti ülevõtmisega, mille puhul piisab teatest vastava standardi kohta; nad teatavad komisjonile ka põhjused, miks selliste tehniliste eeskirjade jõustamine oli vajalik, kui neid põhjusi ei ole eelnõus juba selgitatud.

Läti õigus

- 8 Maksude ja lõivude seadus (likums „Par nodokļiem un nodevām“) (edaspidi „seadus“):

Artikli 28.¹ lõige 4.¹: Maksumaksjad võivad kasutada elektroonilisi seadmeid ja vahendeid, mis vastavad maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavatele tehnilistele nõuetele ning on läbinud vastavuskontrolli. Elektroonilisi seadmeid ja vahendeid tohib hooldada hooldusteenuste pakkuja, kes on vastavalt õigusnormidele läbinud vastavuskontrolli.

- 9 Kasutamise määrus:

Punkti 121.⁴ lõige 4: Kassaaparaatide, hübriidkassade, kassasüsteemide, spetsiaalsete seadmete ja vahendite mudelite ja nende tarkvaraversioonide vastavuskontrolli läbiviimiseks annab hooldusteenuste pakkuja asutusele üle tootja keeles tehnilise dokumentatsiooni, millele on lisatud notariaalselt kinnitatud tõlge riigikeelde. Tehniline dokumentatsioon sisaldab järgmist: registreeritud tarkvara lähtekood (inimesele loetavad informaatikajuhendid, mille on koostanud programmeerija) ja täitmiskood (arvutile arusaadav sümbolite kogum, et käivitada programmeerija koostatud programm) ning fiskaalmälu moodul.

Punkt 121.⁵: Nõuetele vastavuse kontrollasutus edastab kuue kuu jooksul alates käesoleva määruse punktis 121.⁴ osutatud dokumentide kättesaamisest hooldusteenuste pakkujale deklaratsiooni kassaaparaadi, hübriidkassa, kassasüsteemi, spetsiaalse seadme või vahendi mudeli, selle muudatuse või versiooni vastavuse kohta maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavatele tehnilistele nõuetele [...] või teavitab hooldusteenuste pakkujat vastavusdeklaratsiooni väljastamisest keeldumisest ning esitab nimetatud teabe samuti maksuhaldurile.

Punkti 129.⁴ lõige 6: Kui maksuhalduri ühtsesse andmebaasi (register) registreeritakse kassaaparaadi, hübriidkassa, kassasüsteemi, spetsiaalse seadme või vahendi mudel, selle muudatus või versioon, mida hooldab hooldusteenuste pakkuja, olgu ta kas seadme või vahendi tootja või tootja volitatud esindaja, esitab nimetatud teenusepakkuja registreeritud tarkvara lähtekoodi 24 tunni jooksul maksuhaldurile, kui viimane seda palub.

Punkti 129.¹⁷ lõike 1 alapunkt 1.2.2: Maksuhaldur ei kanna ühtsesse andmebaasi (register) järgmist: kasutaja nimel registreeritud kassaaparaadid, hübriidkassad, kassasüsteemid, spetsiaalsed seadmed või vahendid[, kui] need ei vasta reguleerivas õigusnormis sätestatud tingimustele seoses maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavate tehniliste nõuetega. Maksuhaldur teavitab kasutajat ühtsesse andmebaasi (register) kandmata jätmisest 15 tööpäeva jooksul.

Põhjused, miks eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb liidu õiguse kohaldamises ja tõlgendamises

I

Registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõude arvamine mõiste „tehnilised eeskirjad“ alla

- 10 Maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavad tehnilised nõuded ei ole Euroopa Liidu õiguses ühtlustatud. Siiski tuleb ühtlustamata sektorites järgida kaupade vaba liikumise puhul Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 34–36, vastastikuse tunnustamise põhimõtet ja direktiivi 2015/1535.¹
- 11 Ennetavad meetmed Euroopa Liidu siseturul kaupade vaba liikumise kaitseks kehtestati direktiiviga 98/34/EÜ. Nimetatud direktiiviga kohustatakse Euroopa Liidu liikmesriike teavitama tehniliste eeskirjade eelnõudest ja nendega seotud teabest Euroopa Komisjoni ja ülejäänud Euroopa Liidu liikmesriike, et neid oleks võimalik analüüsida.

Euroopa Komisjon märgib selgitavas dokumendis, et direktiiv 98/34 käsitleb katseid ja katsemeetodeid, mis hõlmavad tehnilisi ja teaduslikke meetodeid, mida tuleb kasutada asjaomase toote omaduste hindamiseks, ning samuti vastavushindamise menetlusi, mida kasutatakse tagamaks, et toode vastab konkreetsetele nõuetele. Nimetatud parameetrite kaasamine direktiivi reguleerimisalasse on äärmiselt tähtis, sest vastavushindamise katsed ja menetlused võivad teataval tingimustel kaubandust negatiivselt mõjutada.²

Sellest järeldub, et üks direktiivi eesmärke on pakkuda ennetavate kontrollidega erilist kaitset kauba vabale liikumisele, sest vaba liikumine on üks Euroopa Liidu aluspõhimõtetest. Selle eesmärgi täitmiseks kehtestati nõue, et liikmesriigid teavitavad komisjoni kõigist tehniliste eeskirjade eelnõudest (direktiivi 98/34 artikli 8 lõige 1). Euroopa Kohtu praktika kohaselt on liikmesriikidel lasuva tehnilistest eeskirjadest teatamise kohustuse puhul direktiivi 98/34 eesmärk aidata ettevõtjatel paremini kasutada siseturu eeliseid, tagades liikmesriikide kavandatud tehniliste eeskirjade korrapärase avaldamise ja võimaldades ettevõtjatel hinnata nende eeskirjade toimet. Direktiivi eesmärkide kontekstis on oluline, et liikmesriigi ettevõtjad saaksid teada teise liikmesriigi koostatud tehniliste

¹ *Free movement in harmonised and non-harmonised sectors*. Kättesaadav aadressil: https://single-market-economy.ec.europa.eu/single-market/goods/free-movement-sectors_en.

² *European Commission, Directive 93/34/EC — An instrument of co-operation between institutions and enterprises to ensure the smooth functioning of the Internal Market — A guide to the procedure for the provision of information in the field of technical standards and regulations and of rules on Information Society services, Publications Office, 2005, lk 18.* Kättesaadav aadressil:

<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/6d8a677d-06ab-48b6-ba46-73b8150e6c51>.

eeskirjade eelnõudest ja nende kohaldamisalast, et neil oleks võimalik saada teada nende suhtes kehtima hakata võivate kohustuste ulatusest ja valmistada nende tekstide vastuvõtmiseks, kohandades vajaduse korral aegsasti oma tooteid või teenuseid.³

Teatamiskohtuse eiramist käsitatakse olulise menetlusnormi rikkumisena, mis võib tingida tehniliste eeskirjade kohaldamatuse, ja liikmesriikide kohtud ei tohi asjaomaste tehniliste eeskirjade täitmist üksikisikutelt nõuda.⁴ Teatamiskohustuse rikkumisest tingitud kohaldamatus ei puuduta mitte kõiki niisuguse teavitamata seaduse sätteid, vaid ainult selles sisalduvaid tehnilisi eeskirju.⁵

9. septembril 2015 võeti vastu direktiiv 2015/1535, millega tunnistati kehtetuks direktiiv 98/34. Nii direktiivis 98/34 kui ka direktiivis 2015/1535 on sätestatud püsivalt nõue, et liikmesriigid peavad teatama komisjonile mis tahes tehniliste eeskirjade eelnõust.

- 12 Direktiivi 98/34/EÜ artikli 1 punktis 11 määratletud mõiste „tehnilised eeskirjad“ hõlmab nelja meetmete kategooriat. Need kategooriad on 1) „teenuseid puudutav eeskiri“ nimetatud direktiivi artikli 1 punkti 5 tähenduses; 2) „tehniline spetsifikatsioon“ nimetatud direktiivi artikli 1 punkti 3 tähenduses; 3) „muud nõuded“ nimetatud direktiivi artikli 1 punkti 4 tähenduses; ning 4) sätted „mis keelavad toote valmistamise, impordi, turustamise või kasutamise“, millele osutatakse direktiivi artikli 1 punktis 11.⁶

Selleks, et teha kindlaks, kas registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõue, mille täitmine on käesolevas kohtus menetletava vaidluse ese, on tehniline eeskiri, tuleb kontrollida, kas nimetatud nõue kuulub mõne eespool osutatud kategooria alla.

- 13 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et käesolevas asjas on kaubandusseadmed kahtlemata „toode“ direktiivi artikli 1 punkti 1 tähenduses, nii et registreeritud

³ Euroopa Kohtu 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punktid 82 ja 83.

⁴ Euroopa Kohtu 30. aprilli 1996. aasta kohtuotsus CIA Security International SA, C-194/94, EU:C:1996:172, punkt 54; 8. septembri 2005. aasta kohtuotsus Lidl Italia, C-303/04, EU:C:2005:528, punkt 23; 25. aprilli 2010. aasta kohtuotsus Sandström, C-433/05, EU:C:2010:184, punkt 43; 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus Ivansson jt, C-307/13, EU:C:2014:2058, punkt 48; 27. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus James Elliott Construction, C-613/14, EU:C:2016:821, punkt 64.

⁵ Euroopa Kohtu 1. veebruari 2017. aasta kohtuotsus Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika.

⁶ Euroopa Kohtu 4. veebruari 2016. aasta kohtuotsus Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, punkt 70; 13. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus M. ja S., C-303/15, EU:C:2016:771, punkt 18; 10. juuli 2014. aasta kohtuotsus Ivansson jt, C-307/13, EU:C:2014:2058, punkt 16; 19. juuli 2012. aasta kohtuotsus Fortuna jt, C-213/11, C-214/11 ja C-217/11, EU:C:2012:495, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika.

tarkvara lähtekoodi esitamise kohustust ei saa pidada „teenuseid puudutavaks eeskirjaks“ (eespool osutatud) direktiivi artikli 1 punkti 5 tähenduses.

- 14 Vastavalt direktiivi 98/34 artikli 1 punktile 3 on „tehniline spetsifikatsioon“ dokumendis sisalduv spetsifikatsioon, millega nähakse ette toote nõutavad omadused, nagu kvaliteet, kasutusotstarve, ohutus, mõõtmed, sealhulgas nõuded toote müüginimetuse, terminite, tunnuste, kontrollimise ja kontrollimeetodite, pakendamise, märgistamise ja etikettimise ning vastavushindamismenetluse kohta. Euroopa Kohtu praktika kohaselt tähendab mõiste „tehniline spetsifikatsioon“ seda, et kehtestatud meede peab olema kohaldatav tootele või selle pakendile ning nõuded peavad käsitlema toote nõutavaid omadusi.⁷ Kui selle nõude täitmine on turustamiseks *de iure* kohustuslik, tuleb seda käsitada „tehnilise spetsifikatsioonina“.⁸

Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõudega ei nõuta *prima facie*, et kaubandusseadmete omadused peavad vastama teatavatele parameetritele, samuti ei täpsustata selles omadusi, mis kaubandusseadmetel olema peavad. Euroopa Kohtu praktika ei anna aga ühest vastust küsimusele, kas registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõuet tuleb käsitada omadustele viitava nõudena, mida tuleb kaubandusseadmetele (tooted) vastavushindamismenetlustes kohaldada, kuna kõigil toodetel ei ole seda omadust (lähtekoodi olemasolu). Seetõttu võiks nõuet, et kaubandusseadmete registreeritud lähtekood tuleb teha nõuetele vastavuse kontrollasutusele kättesaadavaks (esitada), pidada „omadustele viitavaks nõudeks“, kuna nimetatud nõuet ei saa kohaldada toodetele, millel puudub lähtekood (kui omadus).

- 15 Mõiste „muud nõuded“ direktiivi 98/34 artikli 1 lõike 4 tähenduses puhul on tegemist õigusnormides sätestatud „tingimustega“, mis ei ole tehniline spetsifikatsioon ning mis esitatakse tootele eelkõige tarbijate või keskkonna kaitsmise eesmärgil ja mis mõjutavad selle toote elutsüklit pärast turuleviimist, nagu kasutamise, ringlussevõtu, taaskasutamise või kõrvaldamise tingimused, kui need võivad oluliselt mõjutada toote koostist, olemust või turustamist.⁹

Kasutamise määruse punkti 121.⁴ lõikes 4 osutatud nõude kohaldamine on vajalik ja nõutav, et nõuetele vastavuse kontrollasutus viiks läbi kaubandusseadmete vastavuskontrolli. Juhul, kui kaubandusseadmete registreeritud tarkvara lähtekoodi ei esitata, väljastab nõuetele vastavuse kontrollasutus negatiivse

⁷ Euroopa Kohtu 8. märtsi 2001. aasta kohtuotsus van der Burg, C-278/99, EU:C:2001:143, punkt 20; 22. jaanuari 2002. aasta kohtuotsus Canal Satélite Digital, C-390/99, EU:C:2002:34, punkt 45; 21. aprilli 2005. aasta kohtuotsus Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, punkt 57.

⁸ Euroopa Kohtu 20. märtsi 1997. aasta kohtuotsus Bic Benelux, C-13/96, EU:C:1997:173, punkt 23.

⁹ Euroopa Kohtu 19. juuli 2012. aasta kohtuotsus Fortuna jt, C-213/11, C-214/11 ja C-217/11, EU:C:2012:495, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika; 21. aprilli 2005. aasta kohtuotsus Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, punkt 72.

vastavuskontrolli seisukoha ja maksuhaldur ei lisa seadet ühtsesse andmebaasi (register), mille tulemusena ei tohi kaubandusseadmeid kasutada tehingute registreerimiseks ega sularaha või muude makseviiside arvestamiseks (rahandus- ja maksukontrolliks), mis tähendab praktikas Läti turul seadmete müügi piiramist, kuna Läti turul tegutsevad ettevõtted ja organisatsioonid, kes võiksid kaubandusseadmeid nendeks konkreetseteks eesmärkideks kasutada, ei ole huvitatud kaubandusseadmete ostmisest, mida ei saa äritegevuses täiel määral kasutada. Sellest järeldub, et registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamine võib praktikas mõjutada kaubandusseadmete turustamist (või müümist).

Samas ei ole registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõude eesmärk kaitsta tarbijaid ega keskkonda, vaid teostada maksude registreerimise kohustuse täitmise üle riiklikku järelevalvet. Registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõuet saaks siiski lugeda asjaomase toote kasutamist puudutavaks „tingimuseks“ või riigisiseseks meetmeks, mis kuulub direktiivi 98/34 artikli 1 punktis 11 nimetatud tehniliste eeskirjade kategooriasse. Sellise riigisisese meetme kuulumine ühte või teise nimetatud kahest tehniliste eeskirjade kategooriast sõltub selle meetmega sätestatud keelu ulatusest.¹⁰

Euroopa Kohtu praktikast järeldub, et direktiivi 98/34 artikli 1 lõikes 1 sätestatud tehniliste eeskirjade kolmas kategooria, mille peamine eesmärk on kasutamise keeld, eeldab, et kõnealuste riigisiseste sätete mõju on asjaomase toote mõne võimaliku kasutuse piiramisest selgelt laiem ning seega ei piirdu meede toote kasutamise lihtsa piiramisega.¹¹ Kolmandat kategooriat, mis keelab toote tootmise, importimise, turustamise või kasutamise, tuleb käsitada tehniliste eeskirjade vormina.¹²

Kuigi käesoleval juhul ei sisalda registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõue kasutamise keeldu, tekib selline keeld praktikas maksualaselt reguleeritud valdkondades koostoimes seaduse artikli 28.¹ lõikega 4.¹

- 16 Eeltoodut arvestades võiks registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõuet pidada nii „tehniliseks spetsifikatsiooniks“ kui ka „tingimuseks“ või „keeluks“ direktiivi 98/34 tähenduses. Euroopa Kohtu praktika ei anna selget vastust küsimusele, kas ja milliste „tehniliste eeskirjade“ alla selline nõue kuulub.

Seetõttu tuleb küsida Euroopa Kohtult, kas direktiivi 98/34 artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „tehnilised eeskirjad“, mille eelnõudest tuleb komisjonile teatada vastavalt nimetatud direktiivi artikli 8 lõikele 1, alla võib liigitada õigusnormi, mille kohaselt on hooldusteenuste pakkujal kohustus esitada

¹⁰ Euroopa Kohtu 13. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus M. ja S., C-303/15, EU:C:1997:771, punkt 20.

¹¹ Euroopa Kohtu 21. aprilli 2005. aasta kohtuotsus Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, punkt 76.

¹² Samas. Punkt 54.

nõuetele vastavuse kontrollasutusele registreeritud tarkvara lähtekood ja fiskaalmälu moodul.

II

Registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõude käsitlemine koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetmena

- 17 Nagu eespool märgitud, kehtestatakse Läti õiguses kaubandusseadmete tootjale kohustus esitada vastavuskontrolli läbiviimiseks kaubandusseadmete registreeritud tarkvara lähtekood. Kui lähtekoodi ei esitata, keeldub nõuetele vastavuse kontrollasutus vastavusdeklaratsiooni väljastamisest, mis on omakorda maksuhalduri jaoks põhjus teha otsus jätta kaubandusseadmed ühtsesse andmebaasi (register) kandmata, sest nimetatud seadmed ei vasta maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavate tehnilistele nõuetele. Maksude ja muude maksete registreerimise elektroonilistele seadmetele ja vahenditele kohaldatavate tehnilistele nõuetele mittevastavus tähendab, et masinaid ei saa kasutada tehingute registreerimiseks ega sularaha või muude makseviiside arvestamiseks ning see raskendab praktikas kaebaja SKIDATA GmbH kaubandusseadmete turustamist Läti territooriumil.
- 18 Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 34–36 tagatakse kauba vaba liikumine, mis on üks Euroopa Liidu aluspõhimõtetest.

Euroopa Kohus on sedastanud, et iga liikmesriigi vastuvõetud kaubandusalast õigusnormi, mis võib kas otseselt või kaudselt, kas tegelikult või potentsiaalselt piirata ühendusesisest kaubandust, käsitletakse meetmena, millel on samaväärne mõju koguseliste piirangutega.¹³ Euroopa Kohtu arutluskäiku täpsustati kohtuasjas *Cassis de Dijon* tehtud otsuses, milles sedastati põhimõte, et iga mõnes liikmesriigis õiguspäraselt toodetud ja turustatud toode, mis on kooskõlas liikmesriigi õiglase ja traditsioonilise eeskirjadega ning mille puhul järgitakse nimetatud riigi tootmisprotsesse, tuleb mis tahes muus liikmesriigis turule lubada.¹⁴

Vaatamata sellele, kas meetme eesmärk on reguleerida liikmesriikidevahelist kaubandust või mitte, on määrav meetme tegelik või potentsiaalne mõju ühendusesisesele kaubandusele. Selle kriteeriumi kohaselt loetakse ühtlustavate õigusaktide puudumisel kaupade vaba liikumist takistavate normide (nagu tähistuse, kuju, mõõtmete, kaalu, koostise, esitluse, markeeringu, pakendamisega seonduvad nõuded) kehtestamine kaupadele, mis pärinevad teisest liikmesriigist, kus neid toodetakse ja turustatakse õiguspäraselt, keelatud meetmeteks, isegi kui need normid kehtivad ilma erisusteta kõikidele toodetele, välja arvatud juhul, kui

¹³ Euroopa Kohtu 11. juuli 1974. aasta kohtuotsus *Dassonville*, 8/74, EU:C:1974:82, ja 15. novembri 2005. aasta kohtuotsus komisjon vs. Austria, C-320/03, EU:C:2005:684, punktid 63–67.

¹⁴ Euroopa Kohtu 20. veebruari 1979. aasta kohtuotsus *Rewe-Zentral*, 120/78, EU:C:1979:42.

nende kasutamist õigustab üldine huvi, mis on ülimuslik kaupade vaba liikumise suhtes.¹⁵

Euroopa Kohus on oma praktikas määratlenud Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 34 keelatud samaväärse toimega meetmetena ka riigisisised sätted, millega nähakse teises liikmesriigis seaduslikult toodetud ja turustatud kauba suhtes ette täiendav kontroll, arvestades ühenduse õiguses sätestatud või sellega tunnustatud erandeid.¹⁶

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 34 kohaldamisala piirab aga Euroopa Kohtu otsuses kohtuasjas Keck, mille kohaselt ei viita nimetatud artikkel teatavatele kaubandussätetele, kui need ei ole diskrimineerivad, ehk teisisõnu tingimusel, et neid sätteid kohaldatakse kõikidele asjaomastele ettevõtjatele, kes tegutsevad riigi territooriumil, ning et need mõjutavad õiguslikult ja faktiliselt ühtemoodi omamaiste ja teistest liikmesriikidest pärit toodete turustamist.¹⁷ Kui need tingimused on täidetud, siis sedalaadi õigusnormide kohaldamine nende kaupade müügile, mis on pärit teistest liikmesriikidest ja mis vastavad selle riigi nõuetele, ei takista ega häiri oma olemuselt turule juurdepääsu rohkem kui omamaiste kaupade puhul.¹⁸ Samas ei peeta kaubandussäteteks meetmeid, mis mõjutavad kasvõi vähesel määral toodete turulepääsu (*market access*).¹⁹ Sellised meetmed ei jää kohtuotsuse Keck valemi sisse ja seega on need automaatselt lubamatud.²⁰

Ühtlasi rõhutatakse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 36, et meetmed peavad kaitstavaid avalikke huve otseselt mõjutama ja ei tohi olla vajalikust rangemad (proportsionaalsuse põhimõte). Lisaks möönis Euroopa Kohus kohtuasjas Cassis de Dijon, et liikmesriigid võivad sätestada kohustuslike nõuete põhjal (mis on seotud muu hulgas maksukontrolli tõhususe, rahvatervise kaitse,

¹⁵ Euroopa Kohtu 20. veebruari 1979. aasta kohtuotsus Rewe-Zentral, 120/78, EU:C:1979:42, punktid 6, 14 ja 15; 26. juuni 1997. aasta kohtuotsus Familiapress, C-368/95, EU:C:1997:325, punkt 8; 11. detsembri 2003. aasta kohtuotsus Deutscher Apothekerverband, C-322/01, EU:C:2003:664, punkt 67.

¹⁶ Euroopa Kohtu 22. jaanuari 2002. aasta kohtuotsus Canal Satélite Digital, C-390/99, EU:C:2002:34, punktid 36 ja 37; 8. mai 2003. aasta kohtuotsus ATRAL, C-14/02, EU:C:2003:265, punkt 65.

¹⁷ Euroopa Kohtu 24. novembri 1993. aasta kohtuotsus Keck ja Mithouard, C-267/91 ja C-268/91, EU:C:1993:905, punktid 16 ja 17.

¹⁸ Euroopa Kohtu 24. novembri 1993. aasta kohtuotsus Keck ja Mithouard (vt eespool osutatud kohtuotsus Keck ja Mithouard, punkt 17).

¹⁹ Euroopa Kohtu 9. juuli 1997. aasta kohtuotsus De Agostini ja TV-Shop, C-34/95–C-36/95, EU:C:1997:344, punkt 43; 10. veebruari 2009. aasta kohtuotsus komisjon vs. Itaalia, C-110/05, EU:C:2009:66, punkt 58.

²⁰ Euroopa Kohtu 26. aprilli 2012. aasta kohtuotsus ANETT, C-456/10, EU:C:2012:241, punktid 38–42.

äritehingute aususue ja tarbijakaitsega) erandeid, millele samaväärse toimega meetmete keeldu ei kohaldata.

Nimetatud Euroopa Kohtu otsused moodustavad vastastikuse tunnustamise põhimõtte raamistiku.

- 19 Kaubandusseadmete registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõuet kohaldatakse kõigile kaubandusseadmetele (olenemata sellest, kas need on imporditud või kohalik toodang), mistõttu ei ole see nõue diskrimineeriv.²¹ Samamoodi ei keela registreeritud tarkvara lähtekoodi – kood, mis sisaldub kaubandusseadmete tarkvaras – esitamise nõue kaubandusseadmete Läti territooriumil müümist, vaid selles nähakse lihtsalt ette, et maksualaselt reguleeritud valdkondades tuleb sellega seoses viia läbi vastavuskontroll, mille raames tuleb esitada kaubandusseadme registreeritud tarkvara lähtekood, ning selline menetlus tuleb viia läbi olenemata sellest, kas seda on juba kaubandusseadmete tootmise riigis tehtud või mitte (toimikus ei ole teavet selle kohta, kas sellist nõuet rakendatakse Austrias või muudes Euroopa Liidu riikides, kus kaebaja SKIDATA GmbH kaubandusseadmeid turustab). Nagu Läti parklate ja garaažide haldurite liit pärast „serditud“ kaubandusseadmete hindamist mõõnis, ei pakuta hetkel Läti turul parklate haldamiseks ühtegi maailmas tuntud tootjate toodetud kõrgtehnoloogilist lahendust, mis võib olla praktikas tingitud asjaolust, et kaubandusseadmete tootjad ei soovi avaldada registreeritud tarkvara lähtekoodi, kuna tegemist on kaubandusseadmete tootja teabega, mis on kaitstud intellektuaalomandi õigustega – patendid (teatavaid tarkvara komponente kaitstakse patentidega) ja autoriõigused – ja ärisaladuse õigustega. Kui kaubandusseadmete registreeritud tarkvara lähtekood tehakse kolmandatele isikutele kättesaadavaks, on oht, et seda kasutatakse muudel eesmärkidel, näiteks konkureerivate toodete loomiseks või tarkvara muutmiseks; Läti õiguskorras ei ole aga käsitletud küsimusi, mis on seotud vastavuskontrolli läbiviimises osalevates asutustes (hooldusteenuste pakkuja, nõuetele vastavuse kontrollasutus ja vajaduse korral ka maksuhaldur) esitatud lähtekoodiga tehtavate edasiste toimingutega (sh katsed ja säilitamine), mis võimaldaksid tagada registreeritud tarkvara lähtekoodi turvalisuse. See on põhjus, miks kaebaja SKIDATA GmbH oli kaubandusseadmete registreeritud lähtekoodi esitamisele vastu.

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu hinnangul muudab nimetatud õigusnorm seetõttu kaubandusseadmete importimise keerulisemaks ja kallimaks isegi sel määral, et võib panna asjaomased ettevõtjad (sealhulgas kaebaja SKIDATA GmbH) loobuma nende seadmete Lätis turustamisest, kui neid ei ole võimalik kasutada tehingute registreerimiseks ega sularaha või muude makseviiside arvestamiseks (rahanduse ja maksustamise vallas). Järelikult ei ole registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõue eespool osutatud kohtuasjast Keck ja Mithouard tuleneva kohtupraktika tähenduses kaubandussäte ja seda võib käsitada koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetmena.

²¹ Euroopa Kohtu 16. märtsi 1977. aasta kohtuotsus komisjon vs. Prantsusmaa, 68/76, EU:C:1977:48, punkt 14.

Seega tuleb Euroopa Kohtult küsida, kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et nõuetele vastavuse kontrollasutusele registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõuet saab käsitada koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetmena.

- 20 Juhul, kui registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõuet tuleb käsitada koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetmena, tuleb analüüsida, kas sellist nõuet võib hoolimata selle piiravast mõjust liikmesriikidevahelisele kaubandusele õigustada mõnega Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 36 loetletud põhjustest või Euroopa Kohtu praktikas tunnustatud ülekaaluka üldise huviga, ning vajadusel seda, kas selline piirang on taotletud eesmärgi saavutamiseks sobiv ega lähe kaugemale sellest, mis on eesmärgi saavutamiseks vajalik.²²

Euroopa Kohus on mitmel korral möönnud, et sellist põhivabadusi (sh kauba vaba liikumine) piiravat õigusnormi võib õigustada maksukontrolli tõhusus.²³ Nagu nähtub kasutamise määruse ettevalmistavatest dokumentidest, on määruse eesmärk tagada maksude tasumine, vältides häireid kassaseadmete tarkvaras või ülesehituses.²⁴ Eelotsusetaotluse esitanud kohus jäeldab seetõttu, et registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõudel on õiguspärane eesmärk, nimelt tagada maksukontroll ja vastavad kontrollivolitused, mis hoiavad ära võimalikke vigu maksete registreerimisel või seda, et makse ei maksta. Lisaks tundub see sellise eesmärgi täitmiseks kohane.

Siiski esitatakse küsimus, kas registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõue on taotletava eesmärgi täitmiseks vajalik. Maksuhaldur on selgitanud, et just lähte- ja täitmiskoodi esitamine tagab tervikliku teabe saamise, kuna esineb võimalus, et lähtekoodi lisatakse erinevate meetodite ja tehnikate abil peidetud funktsionaalsusi (mis seejärel täitmiskoodi kompileeritakse ja võivad põhjustada andmete kustutamise). Samuti tekib vajalikkuse osas kahtlus, sest teistes Euroopa Liidu liikmesriikides esitab kaebaja asjaomaste kontrollide läbiviimiseks kaubandusseadmete rakendusliidese (*Application Programming Interface*, API), mis on SKIDATA GmbH tarkvararakenduse ja nõuetele vastavuse

²² Euroopa Kohtu 19. juuni 2003. aasta kohtuotsus komisjon vs. Itaalia, C-420/01, EU:C:2003:363, punkt 29; 5. veebruari 2004. aasta kohtuotsus komisjon vs. Itaalia, C-270/02, EU:C:2004:78, punkt 21.

²³ Euroopa Kohtu 28. jaanuari 1992. aasta kohtuotsus Bachmann, C-204/90, EU:C:1992:35, punkt 18; Euroopa Kohtu 15. juuni 1997. aasta kohtuotsus Futura Participations ja Singer, C-250/95, EU:C:1997:239, punkt 31; 28. oktoobri 1999. aasta kohtuotsus Vestergaard, C-55/98, EU:C:1999:533, punkt 23.

²⁴ Ministrite nõukogu määruse „Maksude ja muude maksete registreerimise elektrooniliste seadmete ja vahendite kasutamise reguleerimine“ eelnõu mõjuhinna esialgne aruanne (ministru kabineta noteikumu projekta “Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība” sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija)). Kättesaadav aadressil: https://likumi.lv/wwraksti/ANOTACIJAS/TAP/2005/FMANOT_160913_KA_LIETOSAN.2850.DOC.

kontrollasutuste tarkvara vaheline ühendus, mille kaudu nõuetele vastavuse kontrollasutus saab maksete kohta kogu vajaliku teabe. Kaebaja on selgitanud, et iga kaubandusseadmete tarkvaraversioon ja nende uuendused kontrollitakse automaatselt ja käsitsi üle, sealhulgas kontrollitakse andmebaasi ühtsust, ning süsteemile tehakse tsükliliselt audit vastavalt standardile PCI DSS (*Payment Card Industry Data Security Standard*), mis tagab, et tarkvara andmeid ei muudeta. Lisaks tuleb märkida, et kaebaja SKIDATA GmbH oli nõustunud esitama kaubandusseadmete vastavuskontrolli läbiviimiseks lähtekoodi selle osa, mis puudutab makseid ja makse, aga nõuetele vastavuse kontrollasutus ei olnud sellise lähenemisega nõus ja palus kaubandusseadmete tarkvara terviklikku lähtekoodi, mis on praktikas kaebaja SKIDATA GmbH õigusi rohkem piirav meede. Sellega seoses tuleb samuti märkida, et toimiku dokumentides pole mingeid andmeid, mis annaks põhjust muretseda, et kaebajad või hooldusteenuse pakkuja võivad tegutseda pahausklikult.

Seetõttu tuleb Euroopa Kohtult küsida, kas registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõue on maksukontrolli tõhususe seisukohast proportsionaalne.

Resolutsioon

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 267 kohaselt [...] Administratīvā rajona tiesa (rajooni halduskohus)

otsustab

esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivi 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord, artikli 1 punkti 11 tuleb tõlgendada nii, et mõiste „tehnilised eeskirjad“, mille eelnõudest tuleb komisjonile teatada vastavalt nimetatud direktiivi artikli 8 lõikele 1, alla võib liigitada õigusnormi, mille kohaselt on hooldusteenuste pakkujal kohustus esitada nõuetele vastavuse kontrollasutusele registreeritud tarkvara lähtekood?
2. Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 34 tuleb tõlgendada nii, et nõuetele vastavuse kontrollasutusele registreeritud tarkvara lähtekoodi esitamise nõuet võib käsitada koguselise impordipiiranguga samaväärse toimega meetmena?
3. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas seda nõuet saab pidada maksukontrolli tõhususe seisukohast proportsionaalseks?

Menetlus peatatakse kuni Euroopa Kohtu otsuse kuulutamiseni.

Käesolev otsus ei kuulu edasikaebamisele.

[...]

[allkiri]

TÖÖDOKUMENT